

97. Fællesmærkelov. (Handelsminister *Philip*). [A. sp. 1569. C. sp. 1069].

Fremsat skriftligt $15/1$ (F. sp. 1990). 1. beh. $20/1$ (F. sp. 2075). Partiernes ordførere: Lund Jensen, Gideon, Hanne Budtz [Weikop], A. C. Normann [Baunsgaard], Sandau og Lynnerup Nielsen. Henvist til samme udvalg som forslag til varemærkelov. Betænkning (B. sp. 1105) afgivet $22/5$. 2. beh. $26/5$ (F. sp. 5023). Henvist til fornyet udvalgsbehandling. Til-lægsbetænkning (B. sp. 1123) afgivet $27/5$. 3. beh. $2/6$ (F. sp. 5322). *Loven stadfæstet 11. juni 1959.* (Lovt. nr. 212).

Loven, der gennemførtes i nær forbindelse med den i samme samling vedtagne varemærkelov (se nærmest foregående sag), hviler ligesom denne til dels på principper, der har været drøftet mellem de nordiske lande og inden for varemærkekommissionen. Selve forbindelsen mellem de to love fremgår i øvrigt klart af fællesmærkelovens § 2, hvori det fastslås, at de i varemærkeloven indeholdte regler, hvis intet andet følger af bestemmelserne i fællesmærkeloven, skal gælde for fællesmærker, for så vidt og i det omfang de efter deres beskaffenhed kan finde anvendelse. Fællesmærker skal således i princippet behandles efter samme regler som varemærker, jfr. også varemærkelovens § 43, og dette gælder f. eks. med hensyn til enerettens indhold, kollisioner, registreringshindringer og fornyelser.

Loven, der således kan siges at supplere varemærkeloven med et for fællesmærker nødvendigt sæt af særregler, træder i stedet for den hidtil gældende lov om fællesmærker, lov nr. 102 af 7. april 1936, og har følgende indhold:

§ 1. Foreninger af erhvervsdrivende kan i overensstemmelse med varemærkelovens §§ 1-3 ved registrering eller brug erhverve eneret for deres medlemmer til at benytte særlige kendetegn for varer eller arbejds- og tjenesteydelser, som medlemmerne tilbyder i deres virksomhed.

Offentlige myndigheder samt sådanne stiftelser og andre juridiske personer, organisationer eller sammenslutninger, som fører kontrol med eller fastsætter normer for varer eller arbejds- og tjenesteydelser, kan på tilsvarende måde erhverve eneret til særlige kendetegn til benyttelse for de varer eller arbejds-